

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobce: **P. G.**, právně zast. Mgr. Janem Buřilem, advokátem se sídlem Jungmannova 34, Praha 1, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 6. 4. 2006, č. j. 60 Az 53/2005 – 135,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokáta Mgr. Jana Buřila, AK Jungmannova 34, Praha 1 **s e u r č u j e** částkou 6991,30 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 3. 2002, č. j. OAM-379/LE-C12-C10-2002 byla žalobci (dále jen stěžovatel) zamítnuta žádost o udělení azylu v České republice jako zjevně nedůvodná dle ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo vysloveno, že se mu azyl podle ust. § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona o azylu neuděluje a že se na něj nevztahuje překážka vycestování dle ust. § 91 zákona o azylu.

Proti rozhodnutí žalovaného podal stěžovatel žalobu ke Krajskému soudu v Plzni; rozsudkem tohoto soudu ze dne 7. 7. 2004, č. j. 59 Az 38/2003 - 31, byla žaloba zamítnuta.

Na základě kasační stížnosti ze dne 19. 7. 2004 se věcí zabýval Nejvyšší správní soud, který rozsudkem ze dne 30. 5. 2005, č. j. 5 Azs 271/2004 - 58 rozhodnutí krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud řízení doplnil, napadené rozhodnutí žalovaného poté shledal v souladu se zákonem a rozsudkem ze dne 6. 4. 2006, č. j. 60 Az 53/2005 – 135 žalobu pro nedůvodnost zamítl. Tento rozsudek Krajského soudu v Plzni napadl stěžovatel kasační stížností ze dne 19. 4. 2006, která byla dne 27. 9. 2006 doplněna a jež byla uvedeným soudem předložena dne 11. 9. 2006 k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

Podáním ze dne 4. 12. 2006 a doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 5. 12. 2006, vzal stěžovatel zastoupený advokátem, podanou kasační stížnost zpět.

Vzhledem k tomu, že projev vůle, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, Nejvyšší správní soud usnesením řízení v souladu s ustanovením § 47 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), za použití § 120 s. ř. s. zastavil.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá při zastavení řízení žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Stěžovateli byl pro toto řízení před soudem ustanoven usnesením krajského soudu ze dne 14. 6. 2006, č. j. 60 Az 53/2005 - 165 zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud určil odměnu advokáta následovně: částkou 1 x 1000 Kč za 1 úkon právní služby – převzetí a přípravy zastoupení a 1 x 75 Kč paušální náhrady hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění účinném do 31. 8. 2006; částkou 2 x 2100 Kč - dle ust. § 11 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném od 1. 9. 2006 za dva úkony - doplnění kasační stížnosti ze dne 27. 9. 2006 a zpětvzetí kasační stížnosti ze dne 4. 12. 2006 (4200 Kč) a dále náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky 2 x 300 Kč podle ust. § 13 odst. 3 citované vyhlášky, celkem tedy 5875 Kč. Protože ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty (dále jen „daň“), zvyšuje se tento nárok vůči státu o částku odpovídající dani, kterou je tato osoba povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 7 s. ř. s.). Částka daně, vypočtená dle § 37 odst. 1 a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb., činí 1116,30 Kč. Ustanovenému zástupci se tedy přiznávají náhrady nákladů v celkové výši 6991,30 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 11. prosince 2006

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu